

במדינה

שטחים מוחזקים

לא עצים ולא יער

המתנחלים בנדה זועקים נגד הקמת הישוב נופים, מכיוון שהוא עומד לגזוק מהם את איכות החיים.

אנשים מודעקים, מריצים מכר תבים בהולים לשרהביטחון, לשרהחקלאות, ליושב-ראש המועצה העליונה לתכנון ובניה באיזור הגדה, לחברי-כנסת ולאיש-יציבור. העתקים נשלחים לסגני-שרים, הם מכנסים מסיבת-עיתונאים מיוחדת, מתריעים על הפשע הנורא שמת- בצע בנדה המערבית. הנושא: יישוב נופים, הנבנה בלב הגדה.

אין זו קבוצת שמאלנים מסורסים, הצועקים נגד הפקעת קרקעות מכ- פרים ערביים והמתריעים על עקי- רת מסע-יזמים בני מאות שנים. הדוברים, הפעם, הם אנשי החב- רה להגנת הטבע. הם כועסים על הקמת היישוב נופים באיזור שמר- רת-טבע: "אזור זה היה בעבר שמורת-טבע מנדוטורית, ולאחר מכן שמורה ירדנית. כך שאופיו המ- יחד נשמר, על ערכי הטבע ו- הנוף שבו, משמעותו הגופית הטיבעית הארכיאולוגית ייחודית בשומרון כולו." (מתוך מיכתבים שנשלחו לשרים). מטרתנו לשמור על הטבע, טוען שגי, מוכיר ה- חברה להגנת הטבע, בחור צעיר, לבוש חולצה עם סמל החברה: "ה- איזור נמצא בתנופה של פיתוח. מדובר כאן על תוכנית להקים יישוב בטבע שהיה שמורת-טבע, עוד מזמן המנדט. כאן לקחים שטח של יער, המיעד לצפיור כולו, ומסקיעים אותו מרשות- הציבור, כדי למכור אותו לאנשים פרטיים. אנחנו לא מבקשים לעצור את הפיתוח ולא לעצור הקמת היישובים, אבל שכל זה ייעשה תוך התחשבות בערכי הטבע והנוף".

הוא מלווה את דבריו בהכבדים על גבי שורת מסות התלויה מאחוריו. מישוה העיר לו בחמימות שלפי אמנת-ז'נבה אסור לשילטון-כיבוש

החמך מעמוד 63) ראה נרגש מכל ההמולה, הוא זמר שמעבירים אותה למחלקת תיאור-אזור לבריקה יסודית. כר- עם רצים למחלקה. על כיסא-גלגלם, עם כובע פרווה ראשה, מובלת ליו כפופה ונאנחת על המחלקה. היא מוקפת בשוטרים גורילות. הצלמים לוחצים על ה- מצלמות הגורילות מתנפלים הור- פים את כולם. הם אלימים מאוד. ליו מובלת במהירות אל אחד ה- רים. "תבטישו לכם, תנו לה קצת רטיות", צועקת אשת יחסי-הצי- ור של האוניברסיטה. מישוה מס- יר לה שוה המישקה וזוהו מה- התיילה. כולם הפכו עורכי-הדין על הגברת מיליור, ביתניים, מכל חדרים, מציי זרם בלתי-טוסק על חולים את המיסדרון.

היא מייבבת, הוא מנשק

וזה רוצים לראות את ליו ולמות. החלוק מכוסה וילון, אבל ותהאיה סדק שניתן להציץ דר- ב. גשים ונברים בגיל העמידה, לדים צעירים - כולם נדחקים מול הדלת, מתכופפים, מנסיים לק- לוט איהו בדל של מראה מהדרה זל הוכובת. יש ריה של מיליונים מאוירי. רופאים בהולים האווירה מחושמלת.

בסביבות השעה 6 אומר השוטר יצער שליחו: רוח למעית, תפוס נבדה. כל הצלמים בהיכו, אחרי 2 דקות של הכנות וחלוקת הכוח נקודות על-ידי הגבר האחרון ליו, תמכת על-ידי הגבר האחרון ליו, זיה, האלוף (מל') גוית. כולם יוחצים על המצלמות. הגורילות הודפים ודוחפים. גם אנשי סגל האוניברסיטה החליטו לעזור. הם יוחצים וצועקים לא לצלם.

אין מה לעשות. היא ממש ישה. ש לה עניינים כחולות-ירוקות. צמי הפנים הן עניים. שלמה זוית, כמו אביר בסרטים של תחילת המאה, מפיף מכה למצלמה. הפלש וף. זהו, בכך נפתרו הבעיות. אל- ומשר לצלם יותר. הוא אינו מבי זין במבט ובחיוך הקטן שהיעפה ליו אל המצלמה. היא מכירה את יחסים בינה ובין המצלמה. גוית, גורל, לא ידוע הזכרמה. סקודה זו עקודה.

למטה, ליד המרצדס שלה, מצטר- פים עשרות אנשים. ליו ישובה ליד המחור המכסיקאי שלה. הוא מחויק לה את היד. ריח של בושם יקר באוויר.

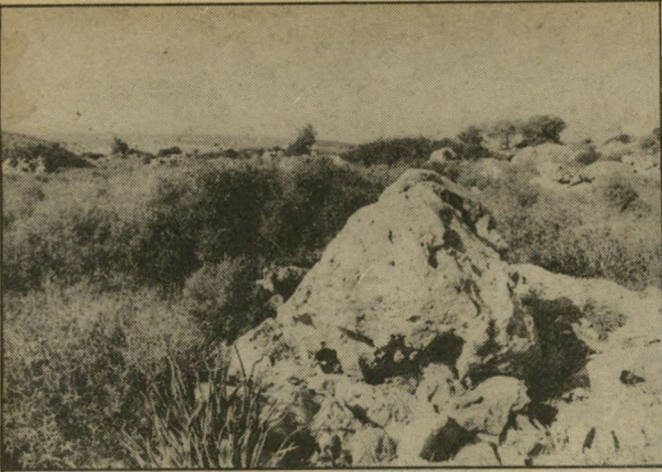
שלמה גוית מתכופף לעברה. ליו אוחזת בידו ומתנצלת. היא מס- בירה לו עד כמה היתה רוצה להיר- שאר, היא כמעט בוכה. שלמה גוית מנשק את ידה. ליו מייבבת ובקול בוכים מסבירה ומתנצלת. שלמה גוית מנשק לה את היד. ליו ממשי- כה לייבב, הוא שוב מנשק לה את היד.

היא נראית חלשה, חיוורת, חס- רת-אונים. אשה בת 50 עם הבעה מתסנקת של ילדה בת 5. פתאום מבניים מדוע כל אחד רוצה לת- חתן איתה. אילו גוית היה יכול, גם הוא היה מציע לה נישואין, בו במקום.

הנהג לוחץ על הדוושה, והמרצדס שועטת לכיוון תל-אביב, מותירה אחריה ריחות ואבק של אנשים מ- עולם אחר.

יפה, טבעית, נחמדה

מי צריך להגיע? שואל אי-שמכס, למראה הצלמים הרבים במילאר את אולטי-הנוסעים הנכנסים במלאת-התעוה בן-גוריון. "ברוך שילדס?" עונה לו מישוה כשעיניו נוצצות. הוא אסילו אינו יודע מי היא. הנערה שהיא שוא חלמוניתה של גברים רבים כלי- כד. המטוס נחת. הצלמים מנסיים לנ- חש מאיזה פתח תיכנס השחקנית המפורסמת. הם רצים בעצבנות מ-

ה"יער" של נופים יופי של חיים

יותר, שיחים, בגובה של חצי מטר לכל היותר, מרוחקים כ-10 מטר האחד מהשני. הגיבועה לא נראתה שונה מגבעות אחרות באזור, מאותן גבעות שע- ליהן אפשר, לדעת החברה להגנת הטבע, לבנות יישובים. "צריך קצת דמיון", ניסה שגי, בכוחות אחר- רונים, למנוע השתלטות אכזבה סופית על המבקרים. "פה יכול להיות יער יפה מאוד, אם רק יתנו לעצים לגדול. יש כאן רעייה לא מבוקרת של עדרים, והם הורסים את העצים. יכולים להיות טה אסי- לו דובים?"

שי הקבוצה סיור מאורגן ליער. צריך דמיון. נסיעה בכביש חוצה-שומרון. מלמין ומשמאל יי- שובים יהודיים חדשים יותר ופחות, שנראים כמו מהדורה ישראלית של בית-סוהר. כולם מוקפים ב- כמה שורות של גדרות-תיל ותאר- רת לילה חזקה. בכל יישוב שער עם שומר. יישובים בנויים בדרך- כלל על הגבעות בצורה בולטת ביותר: בתים טרומיים, וילות- פאר עם צריחים וגגות רעפים. כי אילו לומר: אני כאן!

ולצידם כפרים ערביים, קטנים וגדולים, בנויים במדרג על מדר- רונות ההרים, צנועים ומשתלבים בנוף. חלקות קטנות, אותן שפרם הופקעו, מעובדות בחריצות.

מגיעים לשטח שהוקצה ליישוב נופים. כפתח עובר בולדור גדול ומכשיר שיטח-קרקע. לידו רועה זקן חובש כופיה ובידו מקל, מאיץ בעינים להתרחק. שלט לבן וגדול מכריז: "נופים - יופי של חיים". מתגנים את המכוניות ומתחילים לטפס ברגל על צלע ההר. כולם מצפים בכלי-עין עיניים לראות את היער המדובר. מחכים לעצים הע- בתים והגבוהים בני עשרות ה- שנים, שחבל כלי-כך לעקור אותם ממקומם. לחרובים גדולי צמרת ו- אלות מטסיק ירוקות. כולם מטפסים על סלעים ומה-

בעדת-הננות גבי מושביץ-רשף, הרבה עבודה וכישרון

לשנות שום דבר בשטח, ומדוע, אם כן, אין הם פונים בגיץ בי- עניין? בינתיים, מסביבים אנשי-החברה, הם מנסיים לעשות זאת בדרכים אחרות. הם פנו לגורמים רבים במימסד ורבים מחושבי הגדה המע- רבית (היהודים כמוכן) שותפים לדיעה זו. במידה ודרך זו לא תצ- לית, הם ינסו לנקוט בהליכים משפטיים. אחרי הרצאה משכנעת ערכו אנ-

תל-אביב

פרחי-מש

בלתו של מרק מושביץ היא אשת-עסקים מצליחה בזכות עצמה.

המדינה כולה רעשה על עיסקת- הנפל, שהיתה אמורה להכניס מי- ליארדים לחברת דנות, שהוקמה (2364). באותו שבוע, כמה ימים אחרי שהוברר שהעיסקה לא תצא לפועל, נפתחה בדינג'ונגו סנסר חנות יפהפיה, המייבאת רהיטים עתיקים, כליים מאיטליה ושכיות-חמדה מה- מיורח-הרוק. שם החנות - 99 טטיה אקזוטיקה.

הקשר שבין החנות ובין חברת דנות היא אשה צעירה ויפה בשם גבי מושביץ. גבי בת ה-38 היא אלמנתו של דני, בנו הבכור של מרק מושביץ, שניספה לפני 11 שנים בתאונת-מטוס. חברת דנות קרויה על שמו.

מישרר-אדריכלים. גבי נול- דה בזיכרון-יעקוב. כשהיתה בת 19 הכירה את דני, ואחרי ארבע שנות חיוור הם נישאו. נולדו להם שני ילדים - שרון ועופר. שרון היתה בת שנה וחצי, ועופר היה בן שישה שבועות בלבד כשנהרג אביהם.

לפני כשנתיים פתחה גבי את חברת גור, העוסקת בייבוא והפצת פירחי-משי מהמזרח הרחוק. שם החברה הורכב מראשי-תיבות של שמות השותפים: גבי, אורי (מר- קוזה), ורונית (עופר). גרושתו של יולי עופר.

לפני כחצי שנה גיטאה גבי לי- משה רשל, עובד בשגרירות האי- מריקאית בתל-אביב. בשמרים ושקולידה. את הרע- יון לפתוח חנות שתשלב בתוכה כלים מעודנים, המונחים על שר- דות ורהיטים עתיקים, כשמסביבם פוריים פירחי-משי הנראים כאילו זה עתה נקטפו, הגתה גבי יחד עם חברתה, לאה לוי רעם שותפה.

לפתיחה הגיעו כל היפות וה- חשבות של תל-אביב - דיצה חבס, גילה בוכמן, לאה רבין, רעיה יגלום. חברת רבון ותרמה לאירע, בשמים ועלית נידבה שוקולדים. גבי התנבבה מאושרת בין אר- רחיה. שנים של עבודה קשה, מס- רות, חריצות וכישרון הוכיחו את עצמן. היא הצליחה.